

2001:26

**Interpellation av Eva Oivio (s) om framtiden för
Smedshagsskolan och Grimstaskolan och
skolplaneringen i Hässelby-Vällingby**

Det var först efter stadsdelsnämndernas inrättande, då ansvaret för skolverksamheten överfördes till oss, som vi politiker i Hässelby-Vällingby verkligen blev medvetna om vilka undermåliga skollokaler vi hade. Vi kunde konstatera att de skolor, som byggdes på 1950-talet inte alls moderniserats sedan dess, och de häpnadsväckande många skolbaracker, som uppförts sedan 1970-talet och som alltid fått bli lösningar på olika tillfälliga behov, permanentats, trots löften från dåvarande ansvariga för verksamheten. Den dåliga insynen och planeringen från den centrala skolförvaltningen och – nämnden bör belasta samtliga partier i staden fram tills 1997. Idag medger ju även alla partier bristen på standarden på skollokalerna i Hässelby-Vällingby.

Utöver den dåliga standarden och ibland direkt hälsovådliga allergiframkallande miljön med mögel mm fick stadsdelarna i Hässelby och Vällingby under 1997 betala samma hyra för sina lokaler som alla andra skolor i staden, ingen hänsyn togs till lokalstandard vid hyressättningen. Detta ändrade vi (s) inför 1998 års budget vilket – beskrivande nog - innebar en direkt hyressänkning på ca 25 miljoner för både Hässelby och Vällingby stadsdelsnämnder.

Vi socialdemokrater tog tag i skolplaneringsfrågan direkt i början av 1997 och gav förvaltningen i uppdrag att ta fram en långsiktig skolupprustningsplan i nära dialog med skolledningar, föräldraföreningar och elever. Vi ville också hela tiden sträva efter en enighet i nämnden om den långsiktiga planen bl.a. för att undvika tvära kast med planeringen om valutgången inte skulle bli till vår gagn hösten 1998. Redan under hösten 1997 var dock situationen så dålig för Smedshagsskolan att vi var tvungna till att utrymma den och sätta upp baracker i väntan på en plan för den nya skolan. Även Trollbodaskolan började klaga över mögel våren 1998 och vi var tvungna att sätta in en del åtgärder. Hässelby Villastads skola höjde sin röst mot att ta emot ytterligare elever, de över 1000 man hade våren 1998, räckte, menade föräldrarna.

Vid nämndens sammanträde i juni 1998 nådde vi en politisk enighet om den långsiktiga skolplanen. Den planen var djupt förankrad inom såväl föräldraföreningar, skolledningar som elever i stadsdelen och de principer man betonade var: en gemensam skolgång från sexårsverksamheten till årskurs nio, moderna lokaler som skapar förutsättningar för 2000-talets pedagogik, färre elever per skola (ca 500 elever per skola), skolgång även för högstadieungdomar i närheten där man bodde. I praktiken innebar detta att alla skolor ville utveckla en högstadiedel, och det nya, kreativa och ekonomiska var, att detta skulle ske i samarbete skolorna emellan. Man ville inrätta skaparskolor där den dyra högstadieutrustningen (teknik-, kemisalar osv) skulle kunna samnyttjas av två skolor gemensamt. Beslutet skickades till Utbildningsförvaltningens planeringsenhet i juni 1998.

Under hösten 1998 var det val och majoriteten skiftade i kommunen och stadsdelen. Samma dag som vi skulle besluta om ovannämnda eniga planens projektering (november 1998) kontaktades Hässelbynämndens dåvarande ordförande av Skolborgarrådets företrädare. Planerna skulle ändras! Smedshagsskolan fick inte ha någon högstadiedel, inte heller Backluraskolan, och Trollbodaskolan skulle få fler elever än planerat från början. Detta blev en svår chock speciellt för föräldrarna i Smedshagsskolan som protesterade högljutt. Det hjälpte inte. Planer som tagit förvaltningen en lång tid att ta fram ändrades av politikerna under ett par veckor och styrdes helt från Stadshuset. Men då pratade man fortfarande om att Smedshagsskolan skulle få en ny låg- och mellanstadiedel färdigbyggd till hösten 2002.

Sedan dess har planeringen för den nya Smedshagsskolan förhalats och försenats samtidigt som Trollbodaskolan uppförs enligt de planer man tog redan hösten 1998. Senast var ärendet om Smedshagsskolan uppe i nämnden den 7 mars 2001 och en enig nämnd beställde återigen (!) en nybyggnation för skolan från den centrala skollokalenheten. Tiden gick och skolan började undra efter hur frågan fortskrider och får – under hösten 2001 – höra från skollokalenheten att ärendet aldrig kommit fram! När media uppmärksammar frågan, passar skolborgarrådet på att skylla på den tidigare stadsdelsnämndens dåliga skolplanering!

När Smedshagsskolans sjuor skulle påbörja sin högstadiegång i Hässelby Villastads skola hösten 1999 saknades det totalt förberedelser för detta. P.g.a. att många elever har annan etnisk bakgrund än svensk fick Hässelby Villastads skola plötsligt infinna sig att de hade blivit en mångkulturell skola – ”över en natt”. Detta ledde till olika slags svårigheter i skolan, och allt var att härleda till de tvära kasten i den centraltstyrda skolplaneringen som barn och föräldrar fått utstå efter valet.

Smedshagsskolan har i sin förtvivlan också hunnit ansöka om att bli friskola för att kunna utveckla de visioner för en modern F-16 skola som de haft från början. Ansökan ligger inne i Skolverket för närvarande.

Idag vet inte någon när det ska över huvud taget byggas en ny Smedshagsskola. Enligt den senaste uppgiften tänker man skrinlägga planerna på en ny skola helt p.g.a. elevantalet. Man hänvisar också till planerna på att inrätta en friskola: "Vi ska inte bygga för något som ska bli friskola!" Det överraskande i sammanhanget är att skolan i denna situation redan till hösten 2001 av stadsdelsförvaltningen fått möjligheten att inrätta årskurs 7 för skolan. Redan idag står det 26 elever från den egna skolan och 14 från övriga i Villastaden i kö till högstadielassen. Smedshagsskolan kan tillskapa en attraktiv valmöjlighet för eleverna i såväl närområdet som övriga Villastaden, vilket skulle innebära den bästa typen av integration i området: den som står på frivillighetens och kunskapens grund.

Ett till hårt slag mot den lokala väl förankrade skolplaneringen skedde under hösten 2000 och våren 2001. Det handlade om såväl Trollboda- som Backluraskolans årskurs sex elevers fortsatta högstadiesgång. Föräldrarna ville ha högstadiet i anslutning till den nya Trollbodaskolan, i paviljonger, enligt de ovannämnda idéer som hela tiden styrt skolplaneringen i området. Denna paviljonglösning för 150 elever, kallad Etapp tre, ströks av den nuvarande majoriteten i stadsdelsnämnden på inrådan från centralt håll med hänvisning till kostnader. Vi menar att denna typ av beslut över föräldrarnas valmöjligheter under en tid då kommunens kassakista är välfylld är tragiskt. Föräldrarna och eleverna var mycket besvikna och olyckliga över beslutet.

Även Grimtaskolan i Vällingby är orolig för sin framtid. Skolan ser att det byggs en ny högstadieskola i Vinsta och oroar sig för detta. Vi socialdemokrater har sagt att den nya skolan i Vinsta får inte överskrida det elevantal som föräldrarna och skolplanerarna anser rimlig, dvs ca 540 elever. Alla barn i hela området skall få sin högstadieutbildning i en närliggande skola som också måste få förutsättningar och resurser att bli så attraktiv som möjligt. Grimtaskolan är i skriande behov av modernisering och det mest akuta är renoveringen av idrottsbyggnaden. Det har också gjorts ritningar som skapar möjligheter för en modern pedagogik i skolan. Det har också förvaltningen redovisat för den centrala stadens planeringsenhet. Dock har ingen beställning gjorts av någon modernisering än. Det råder oro i Grimtaskolan då föräldrarna har fått höra från Skolplaneringsenheten att Grimtaskolan på sikt ska byggas om. Jäggslund har också lyfta fram att det händer mycket nödvändiga om- och nybyggnationer i stadsdelen: för närvarande bygger man om / till såväl Trollbodaskolan som den nya högstadieskolan i Vinsta samt Loviselundsskolan mm. Det kräver mycket resurser årligen, det är vi

medvetna om. Men efter en nonchalering av upprustningsbehoven under årtionden är det inte konstigt om behoven i alla områdets skolor hopar sig. Vi socialdemokrater värnar om alla skolor i stadsdelen, även de i Smedshagen och Grimsta. Det är i dessa områden som en välfungerande modern skola är ytterst viktigt - en skola mitt i byn, en grannskapsskola.

Med hänvisning till ovanstående vill jag ställa följande frågor till ansvarigt borgarråd:

1. Anser Du att det är viktigt att lyssna på föräldrarna och skolledningarna när man utvecklar skolan både internt och externt?
2. Om ja, vad säger Du till föräldrarna och ledningarna i Smedshagsskolan och Grimstaskolan när det gäller dessa skolors framtida planer?
3. När ska en ny Smedshagsskola börja byggas?
4. När ska Grimstaskolan få en upprustning av sin idrottsbyggnad samt en modernisering av sina pedagogiska utrymmen?
5. Anser Du att föräldrarnas möjlighet till valfrihet tillgodosetts när det gäller de 150 elever i årskurs sex i Backluraskolan och Trollbodaskolan som ville ha en skolgång nära hemmet i en paviljonglösning kallad Etapp tre?

Stockholm den 18 juni 2001

Eva Oivio